

РЕШЕНИЕ

№ 16940

гр. София, 04.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Бойкинова
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1561** по описа за **2026** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по повод на касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) чрез юрк. Д. Д. срещу решение № 4437/08.12.2025 г. по НАХД № 11757/2025 г., на Софийски районен съд, 134 - ти състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН] от 26.04.2022 г., издаден от касатора, за налагане на административно наказание „имуществена санкция“, на „Златна Панега Цимент“ АД, в размер на 2500,00 лв., на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. ал. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП), за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП). В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Оспорва се изводът на СРС, че за нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП се издава АУАН и НП, а санкционирането им с електронен фиш е недопустимо. Касаторът изтъква доводи, че противно на приетото от СРС, погасителната давност не е изтекла. Сочи се още, че моментът, от който започва да тече давностният срок започва да тече от момента на издаване на електронния фиш, а не от момента на регистриране на нарушението в електронната система за събиране на пътни такси. В хода на настоящето производство касаторът, Агенция „Пътна инфраструктура“, редовно призован, се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Ответникът – „Златна Панега Цимент“ АД – редовно призован, не се представлява. В писмени

бележки по делото чрез адв. А. излага подробни аргументи досежно неоснователността на касационната жалба. Претендира сторените пред настоящата инстанция разности.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 26.04.2022 г. в 08.41 часа, пътно превозно средство, представляващо специален автомобил „М. 4144 К Актрос“ с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 44000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 4, се движи по път А-6, при пътния участък на км. 50+427, с посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС изцяло не е била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10. ал. 1 от ЗП. ППС е собственост на „Златна Панега Цимент“ АД.

Издаден е ЕФ № [ЕГН] от 26.04.2022 г., с който на „Златна Панега Цимент“ АД е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2500,00 лв., на основание чл.187а, ал.2, т.3, вр.ал. 3, вр. чл.179, ал.3б от ЗДвП, за нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено.

СРС е извършил проверка на съдържанието на ЕФ, съобразно изискванията на ЗДвП, и е приел, че при издаването на ЕФ са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 167а, ал. 1 от ЗДвП, АПИ осъществява контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси. Според ал. 3 на същата разпоредба, електронната система документира установените нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП, като създава доклади с приложени статични изображения – снимков материал. В административнонаказателната преписка се съдържат такива снимки, както и доклад. Съгласно чл. 189е, ал. 8 от ЗДвП, докладът, както и приложеният към него снимков материал представляват доказателства за следните обстоятелства: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, както и данни, свързани с движението по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, данни за липса или наличие на декларираните данни и наличие или липса на заплащане на дължимите такси.

Съгласно чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП (в относимата редакция към 2021 г.), при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, се издава електронен фиш. Електронният фиш следва да съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на

таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш.

Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3б от ЗДвП. С оглед на горното неправилно е била ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП.

Поради горните съображения настоящата касационна инстанция споделя извода на районния съд, обаче, че към датата на издаване на фиша, законодателят в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /преди измененията, обнародвани в ДВ бр.13/24г./ е предвидил възможност за издаването му само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което така издаденият електронен фиш се явява само на това основание незаконосъобразен и отмяната му е в съответствие с материалния закон.

Решението е правилно като краен резултат, но при съобразяване със следното:

Неправилно СРС е приложил нормата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, според която не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН определя давностните срокове само по отношение на съставянето на АУАН и издаването на НП, но не и на електронен фиш, поради което същата е неприложима в процесния случай. Електронният фиш е приравнен на издадено НП, но само относно правните му последици.

Въпреки че въззивното решение е неправилно в тази му част от материалноправна гледна точка, ЕФ следва да бъде отменен само на предходно обсъденото основание, а именно че към датата на издаване на фиша, законодателят в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП /преди измененията, обнародвани в ДВ бр.13/24г./ е предвидил възможност за издаването му само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Съгласно чл. 11 от ЗАНН, субсидиарното приложение на НК се разпростира спрямо административнонаказателните производства по отношение на изключващите отговорността обстоятелства, какъвто характер безспорно има материалноправният институт на давността за реализиране на отговорността. Съгласно разпоредбата на чл. 21, т. 3 от НПК давността е една от предпоставките, при наличието на които наказателното производство следва да бъде прекратено.

Препращането важи за всички обстоятелства, които изключват административнонаказателната отговорност, включително и тези, които се отнасят до реализацията на вече възникналата отговорност, като изтичането на предвидения в закона давностен срок - чл. 79, ал.1, т.2 от НК.

Според разпоредбата на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от момента на довършване на престъплението. В конкретния случай административно-наказателно производство е образувано в посочения срок. Нормата на чл.81, ал.3 от НК предвижда обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл.80, ал.1 НК). В конкретния случай абсолютната давност, съгласно приложимата норма на чл.81, ал.3 във вр. с чл.80, ал.1, т.5 НК, е четири години и шест месеца от момента на извършване

на нарушението, която не е изтекла към настоящия момент

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че срокът на абсолютната давност започва да тече от момента на издаването на електронния фиш, а не от момента на регистрирането на нарушението в електронната система за събиране на пътни такси. Съгласно цитираните по-горе разпоредби от НК, срокът тече от момента на установяване на нарушението, т.е. от момента на регистрирането му в електронната система за събиране на пътни такси.

По изложените съображения касационната жалба се явява неоснователна, а обжалваното решение на СРС следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото на ответника по касация се дължат сторените пред касационната инстанция разноски, които са претендирани в срока за това и възлизат в размер на 340 евро с ДДС – заплатено адвокатско възнаграждение, видно от приложения договор за правна защита и съдействие. Съдът счита направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на жалбоподателя за неоснователно, тъй като същото е в пределите на предвидения минимум по чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2 т. 2 от Наредба № 1/2004 г.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4437/08.12.2025 г. по НАХД № 11757/2025 г., на Софийски районен съд, 134 - ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Златна Панега Цимент“ АД ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 340 евро разноски пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: